ma pölletamisse-ohwriks, sü-ohwriks, tänno-ja roa-ohwriks; need keik piddid puhtad selge terwed ja ilma wiggata ollema; seest need tähhendasid ärra missugune se öige pühha ja ilmasüta talleke meie önnisteggia Jummala Poeg piddi ollema, kes ohwriks keige maailma pattude pärrast ärratappetud. Se olgo ka teäta, et ei olnud igga mehhele lubba neid ohwrid senna koggodusse-telki wia altari jure, sest Jummal olli seädnud ühhe üllema preestri ja muud preestrid kes sedda piddid teggema, neile olli Jehowa lubba annud altari jure liggi sada, agga ei mitte mu rahwale. Se essimenne üllempreester olli Mosesse wend Aaron ja need muud preestrid ollid ta poiad; need said Jummala sanna peäl sinna ammeti peäle tõstetud. Kui needsinnatsed said ohwerdanud sedda, mis nende kohhus olnud ohwerdada, ja Aaron sai rahwast önnistanud, siis näitis

tis emmast Jehowa au keige rahwale, ja tulloke tulli Jehowa palle eest wälja, ja pölletas ärra sedda mis altari peäl olli. Kui rahwas sedda näggid, hakkasid nemmad rõmo pärrast öiskama, ja heitsid silmili mahha, ja nenda luggesid nemmad, ja tännasid Jummalat keige hea eest.

Kül olli Jummal jo käsknud kuida temma tenistus piddi sama üllespetud; agga Aaroni poiad Nadab ja Abihu ei moistnud nenda mitte tehha; kui kästud olli; sest nemmad wõtsid omma süttepanno ja pannid süsi sinna sisse ja suitsetamisse rohto sinna peäle, ja wisid wõrast tuld Jehowa ette, ei mitte sedda tuld mis altari pealt piddi sama woetud; siis tulli tulloke seält tulle sambast wälja, ja põletas neid ärra. Nenda said need kaks preestrit sinna omma otsa.

Sel aial kui Jummal keiksuggu käskusid Sinai mäe jures Israeli rahwale andis,

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1737, lk. 20